

Salim (36 jaar)

Elk huis in Tinghir heeft een afvalwatertank. Ik heb een truck, waarmee ik vieze water ophaal en dump in de woestijn.

De zaken gaan goed: Ik heb steeds meer klanten. Sinds er overal waterleidingen zijn aangelegd, wordt er meer water gebruikt. En dus meer afvalwater voor mij om op te halen!

Suzanne (36 jaar)

Ik werk bij de Universiteit Utrecht, en doe onderzoek naar klimaatverandering. Vooral het Middellandse zeegebied zal de gevolgen van de opwarming van de Aarde merken. Je ziet het nu al.

Mijn onderzoek heeft mij aan het denken gezet over mijn eigen energiegebruik. Ik heb nu zonnepanelen op mijn dak laten monteren, en ga bewust niet met het vliegtuig op vakantie. Zo probeer ik mijn steentje bij te dragen aan een betere wereld.

Ibrahim (43 jaar)

Toen ik klein was werkte ik op het land in de oase rond Tinghir. We hadden maar een paar akkers, die net genoeg erwten, gerst, groenten, granaatappels en dadels opleverden om te kunnen eten. Gelukkig kregen we geld toegestuurd van mijn oom. Een jaar of 20 geleden ben ik met het geld een bouwbedrijf begonnen. Het gaat goed met het bedrijf, want er wordt flink gebouwd rond Tinghir. Ik heb nu zes mensen in dienst.

Omdat ik geen tijd heb om de akkers te bewerken heb ik een goedkope landarbeider uit Essouffla ingeschakeld in de zaai- en oogsttijd. Ook heb ik een waterpomp gekocht. Nu brengen de akkers nog meer op!

Truus (55 jaar)

Ik reis graag. Ik vind het leuk om kennis te maken met andere culturen. Maar ook hou ik van de natuur, en mooie landschappen. Vroeger ging ik gewoon met de bus en overnachtte ik in simpele hotels. Maar dat doe ik nu niet meer. Ik wordt ook een dagje ouder, en een beetje comfort is wel fijn. Dus reis ik met taxi's, en zoek ik een fijne hotels uit. Een goed bed, en warme douche. En een zwembad.

In het voorjaar ga ik voor het eerst naar Marokko. Onder andere naar de beroemde Todra Kloof. Ik heb een hotel geboekt in Tizgui, vlak bij de kloof. Ben benieuwd!

Esma (12 jaar)

Ik ben geboren in de Todra Regio. Mijn ouders hebben weinig geld, en hebben mij naar mijn oom en tante gestuurd, in Rabat. Zij wonen daar in een *bidonville* (sloppenwijk). Ik ben nog nooit in Rabat geweest. Ik wil helemaal niet weg.

Abdel-Aziz (35 jaar)

Ik ben boer. Vroeger verbouwden we gerst en dadels in de oase rond Essouffla. Maar er is geen water meer om de velden te bevoeien. Er groeit niets meer! En we hebben geen geld voor een waterpomp.

Sinds een jaar of vijf ga ik regelmatig een paar maanden naar de oase bij Tinghir om daar te helpen bij het zaaien en oogsten. Het levert wat geld op, maar te weinig om mijn gezin te kunnen onderhouden.

Aicha (30 jaar).

Ik ben geboren in een lemen huis, net als mijn voorouders. Maar nu wonen we in een echt huis!

Mijn man en ik werken allebei in één van de hotels in Tizgui, vlak bij de Todrakloof. Het is leuk werk, en verdient aardig. De laatste jaren komen er steeds meer toeristen. Er zijn nu al meer dan 20 hotels!

Foued (66 jaar)

Ik woon hier nu al 45 jaar. Ik wilde eigenlijk niet weg, maar er was weinig werk. Ik was net getrouwd, en moest mijn gezin onderhouden. Dus ben ik maar naar Nederland gegaan. Ik werkte in de haven van Rotterdam, waar ik schepen moest schoonspuiten. Zwaar werk.

Ik maak nog steeds elke maand geld over naar mijn neef. Ook heb ik een vakantiehuis laten bouwen met hulp van mijn familie. Het huis staat aan de rand van Tinghir.

Koning Mohammed (45 jaar)

Ik doe het anders dan mijn vader. Marokko moet een modern land worden. En het gaat goed met Marokko. Als je ziet hoe Rabat er nu uit ziet. Dat is een heel moderne stad! Helaas zijn de bergen en Sahara nog achtergebleven gebieden. Ik vind dat een smet op de goede naam van mijn koninkrijk. Daarom heb ik een programma opgesteld om de economie te stimuleren in de buitengebieden. Tien jaar geleden was de N10 tussen Ouarzazate en Ar Rachida nog een hobbelige stenenweg. Maar dankzij mijn ontwikkelprogramma's ligt er nu een goed geasfalteerde tweebaansweg. Je ziet het effect: In steden langs de N10, zoals Tinghir, bloeit de economie op.

Fatima (14 jaar)

Ik ben geboren in een *chaima*, een nomadentent. We verplaatsten onze tent vroeger twee keer per jaar. 's Winters lieten we onze schapen en geiten grazen in de woestijn, en 's zomers in de bergen. Maar er zijn steeds meer hekken gekomen, waardoor we niet meer van laag naar hoog en weer terug kunnen met het vee. En er is steeds minder gras. Daarom hebben we onze schapen en geiten verkocht, en zijn naar Tamtatoutche gegaan, in het dal waar we 's zomers altijd kwamen. We hebben daar een huis gebouwd van leem en stenen aan de rand van het dorp. Mijn ouders hebben geen werk, maar af en toe verdienen ze iets door klusjes te doen in het dorp.

Mariam (45 jaar)

Ik woon al mijn hele leven in Tamtatoutche. We hebben een paar akkers met tarwe en aardappelen. De zomers zijn fijn, maar de winters zijn koud. Er groeien hier zelfs geen palmbomen!

Tamtatoutche is erg afgelegen. Ik ben pas vier keer in Tinghir geweest. De laatste tijd gaan er wel steeds mensen uit het dorp naar Tinghir om daar te werken. Daarnaast komen er af en toe nomaden uit de bergen die aan de rand van het dorp een huisje bouwen.

Rachid (39 jaar)

Toen ik een jaar of 20 was ben ik van Essouffla naar Tinghir gegaan. In de zaai- en oogsttijd werkte ik op de akkers van een man die een bouwbedrijf had en geen tijd had om zijn akkers te bewerken. De rest van de tijd probeerde ik sigaretten te verkopen op de markt.

Vijf jaar geleden hebben mijn vrouw en ik een grote stap genomen en zijn we naar Rabat gegaan. Ik begon weer met sigaretten te verkopen op straat, maar nu werk ik in een winkeltje. We hebben een zelfgebouwd huisje, in de *bidonville*. Maar nu wil mijn broer dat wij mijn nichtje opvangen.